

การศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารหลักสูตรสถานศึกษา
ตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนเทพศิรินทร์ กรุงเทพมหานคร
A STUDY ON THE STATE AND PROBLEMS OF SCHOOL CURRICULUM ADMINISTRATION
PURSUANT TO THE “MODERATE CLASS, MORE KNOWLEDGE” POLICY IN MIDDLE SCHOOL LEVELS
OF DEBSIRIN SCHOOL, BANGKOK

นายศราวุฒิ ญาณะคำ *

Sarawut Yanakam

นายปัญญา อัครพุทพวงศ์ **

Panya Akkaraputtapong, M.Ed.

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารหลักสูตรสถานศึกษาตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนเทพศิรินทร์ กรุงเทพมหานคร ประชากร คือ โรงเรียนเทพศิรินทร์ ผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 19 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือแบบสัมภาษณ์ แบบมีโครงสร้าง วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การแจกแจงความถี่ การหาค่าร้อยละ และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารหลักสูตรสถานศึกษาตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนเทพศิรินทร์ กรุงเทพมหานคร พบว่า โรงเรียนมีการศึกษาวิเคราะห์เอกสารการบริหารจัดการเวลาเรียนตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ของกระทรวงศึกษาธิการ มีการจัดบริการเอกสารเกี่ยวกับหลักสูตรให้แก่บุคลากร มีการพิจารณาความเหมาะสมตามบริบทของโรงเรียนในการจัดครูเข้าสอน มีการจัดตารางสอน โดยจัดให้รายวิชาที่เน้นวิชาการไว้ช่วงเช้า และรายวิชาที่เน้นการปฏิบัติไว้ช่วงบ่าย โดยไม่มีการกำหนดรายวิชาหรือกิจกรรมพิเศษเพิ่มเติม มีการจัดแผนการเรียนเป็นรายสัปดาห์ โดยดำเนินการจัดให้คณะกรรมการผู้รับผิดชอบประชุมร่วมกับครู มีการดำเนินการสำรวจความต้องการการใช้สื่อและวัสดุอุปกรณ์จากครูผู้สอน มีการดำเนินการสำรวจสภาพอาคารเรียน ห้องเรียนก่อนทำการสอน มีการจัดประชุมเพื่อหาแนวทางการดำเนินการนิเทศติดตามและประเมินผล การใช้หลักสูตรสถานศึกษา โดยใช้กิจกรรมการนิเทศ คือ การประชุมเชิงปฏิบัติการ ใช้เครื่องมือการนิเทศจากหน่วยงานต้นสังกัดและมีการดำเนินการประชาสัมพันธ์หลักสูตร โดยการประชุมชี้แจงให้คณะครูทราบ สำหรับปัญหาการบริหารหลักสูตรหลักสูตรสถานศึกษาตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” พบว่า ปัญหาหลัก คือการเตรียมครูผู้สอน รองลงมา คือการศึกษาเอกสารประกอบหลักสูตรต่าง ๆ และการจัดครูเข้าสอน ตามลำดับ ทั้งนี้ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ไม่พบปัญหาในด้านการดำเนินการนิเทศติดตามและประเมินผล และการประชาสัมพันธ์หลักสูตรสถานศึกษา

* นิสิตมหาบัณฑิตสาขาวิชานิติศาสตร์และการศึกษาและพัฒนาหลักสูตร ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย E-mail Address: krusekkii@gmail.com

** อาจารย์ประจำสาขาวิชานิติศาสตร์และการศึกษาและพัฒนาหลักสูตร ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย E-mail Address: Panya.A@chula.ac.th

ISSN1905-4491

Abstract

The purpose of this study was to study the state and problems of school curriculum administration pursuant to the “MODERATE CLASS, MORE KNOWLEDGE” policy in the middle school Levels of DEBSIRIN SCHOOL, Bangkok. The population was the school. The total informants comprised 19 persons, i.e. the school principals. The gathered data instrument for this study was the structured interview, Data analysis by frequency distribution, percentage calculation and content analysis.

The research result found that the school studied and analyzed the documents relevant to the management of the time to learn pursuant to the “MODERATE CLASS, MORE KNOWLEDGE” policy, consideration of suitability to the teacher schedule management rules prescription of the school contexts. They had the schedule management by arranging the technical subjects for the morning period and practical subjects for the afternoon period without special or additional subjects, surveying of requirements to material and instructional media usabilities from teachers, surveying of building states before the teaching begins, arranging the meeting to find the ways to the supervision and evaluation of applying the school curriculum and arranging curriculum public relations with explanation meetings for teachers. Most of the informants found that the main problem was teacher preparation and the lesser problems were the studying of curriculum supporting documents.

คำสำคัญ: การบริหารหลักสูตร/ นโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้”

KEYWORDS: CURRICULUM ADMINISTRATION/ THE “MODERATE CLASS, MORE KNOWLEDGE” POLICY

บทนำ

"...การศึกษาเป็นเครื่องมืออันสำคัญในการพัฒนาความรู้ความคิด ความประพฤติ ทัศนคติ ค่านิยม และคุณธรรมของบุคคล เพื่อให้เป็นพลเมืองดีมีคุณภาพและประสิทธิภาพ เมื่อบ้านเมืองประกอบไปด้วยพลเมืองที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพ การพัฒนาประเทศชาติก็ย่อมทำได้โดยสะดวกราบรื่นได้ผลที่แน่นอนและรวดเร็ว..." (กองพัฒนานักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา, 2557)

จากพระบรมราโชวาทพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชเกี่ยวกับการศึกษา ทรงพระราชทานแก่ครูใหญ่และนักเรียน ณ ศาลาดุสิดาลัย พระราชวังดุสิต 22 กรกฎาคม 2520 ช่างต้นแสดงถึงความสำคัญของการศึกษาซึ่งการศึกษาจัดเป็นกุญแจสำคัญในการพัฒนาความคิด เพื่อให้บุคคลมีความเจริญงอกงามทางปัญญา สำหรับการจัดการศึกษาทุกระดับนั้น หลักสูตรมีความสำคัญอย่างยิ่งเนื่องจากเป็นโครงสร้างที่กำหนดกรอบแนวทางปฏิบัติซึ่งจะนำไปสู่การจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิต (ชนันท ชาติทอง, 2550) ทั้งนี้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 จัดทำขึ้นเพื่อมุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคนให้เป็นกำลังของชาติ โดยจัดการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่าทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

ในการนำหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานมาใช้ในสถานศึกษา สถานศึกษาจะต้องจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาตามกรอบและทิศทางที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 โดยต้องคำนึงถึงความสอดคล้องกับบริบททางภูมิสังคม จุดเน้นของสถานศึกษา ตลอดจนความต้องการ ความถนัด และความสามารถของผู้เรียน การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาสามารถจัดทำโดย คณะบุคคลในสถานศึกษา และเปิดโอกาสให้ท้องถิ่นได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ความสามารถ ตามมาตรฐานการเรียนรู้ และส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักตนเองมีชีวิตอยู่ในโรงเรียน ชุมชน และสังคม อย่างมีความสุข (สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, 2553)

ในการจัดการศึกษาให้บรรลุเป้าหมาย นอกจากสถานศึกษาจะต้องพัฒนาหลักสูตรที่ครอบคลุมแล้วยังต้องมีการบริหารจัดการหลักสูตรที่มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2556) ที่กล่าวว่า เมื่อดำเนินการพัฒนาหลักสูตรเสร็จแล้ว ขั้นตอนสำคัญต่อมา คือ การนำหลักสูตรที่พัฒนาขึ้น ไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ในสถานการณ์จริง ถือได้ว่าเป็นการแปลงหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติจริงในห้องเรียน ซึ่งความสำเร็จหรือความล้มเหลวของหลักสูตรที่พัฒนาจะขึ้นอยู่กับขั้นตอนการนำหลักสูตรไปใช้ งานหลักที่เกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตรที่ควรทำความเข้าใจเพื่อนำไปปฏิบัติได้อย่างถูกต้องนั้นมี 2 งาน คือ งานบริหารและบริหารหลักสูตร และงานดำเนินการจัดการเรียนการสอน ซึ่งใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์ (2539) กล่าวว่า การบริหารหลักสูตร ประกอบด้วย 1) การศึกษาวิเคราะห์และทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตรต่างๆ 2) การจัดเตรียมบุคลากรในโรงเรียน 3) การจัดครูเข้าสอน 4) การจัดตารางสอน 5) การจัดแผนการเรียน 6) การจัดบริการวัสดุหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน 7) การจัดสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ แก่ผู้ใช้หลักสูตร 8) การนิเทศติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตร และ 9) การประชาสัมพันธ์หลักสูตร

นอกจากนี้แนวทางการบริหารจัดการหลักสูตรตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ระบุว่า สถานศึกษาต้องมีการวางแผนเพื่อใช้หลักสูตรใหม่ โดยที่ผู้บริหารสถานศึกษาและคณะกรรมการสถานศึกษาจะต้องศึกษาและทำความเข้าใจหลักสูตรใหม่ เตรียมความพร้อมในการใช้หลักสูตร โดยพิจารณาถึงงบประมาณและอาคารสถานที่ และเตรียมบุคลากรที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งส่งเสริมสนับสนุนการนำหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติ และการติดตามและประเมินผล (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

ตั้งแต่วันที่ 2 พฤศจิกายน พ.ศ. 2558 เป็นต้นมา รัฐบาลได้มีการประกาศใช้นโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” (ศูนย์บรรณสารสนเทศทางการศึกษา, 2558) โดยมีโรงเรียนนำร่อง 4,100 โรงเรียน ซึ่งประกอบด้วยโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ซึ่งนโยบายดังกล่าวให้โรงเรียนมีการปรับโครงสร้างเวลาในการจัดการเรียนการสอนให้สามารถจัดกิจกรรมสร้างสรรค์ต่างๆ โดยไม่กระทบกับการเรียนการสอนในวิชาหลัก เพื่อเสริมทักษะนอกห้องเรียนให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติผ่านกิจกรรมที่มีความหลากหลายที่ช่วยเพิ่มพูนทักษะการคิดวิเคราะห์ ความมีน้ำใจต่อกัน และการทำงานเป็นทีม รวมทั้งกระตุ้นให้นักเรียนได้ค้นหาศักยภาพและความชอบของตนเอง ภายใต้ทักษะ 4H ซึ่งประกอบด้วย Head Heart Hands และ Health ทั้งนี้ครูต้องใช้ความสามารถ ในการออกแบบการเรียนรู้

ให้นักเรียนได้สาระที่ต้องรู้ครบถ้วนอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2558)

โรงเรียนเทพศิรินทร์ กรุงเทพมหานคร ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ได้นำแนวทางการจัดเวลาเรียนตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ของกระทรวงศึกษาธิการดังกล่าว มาปรับใช้ในหลักสูตรสถานศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ส่งผลให้โครงสร้างเนื้อหาวิชาเรียนเพิ่มขึ้น ในส่วนของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เนื่องด้วยมีการเพิ่มกิจกรรมลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ และกิจกรรม การจัดการเรียนการสอนในรายวิชาพื้นฐานเปลี่ยนแปลงไป โดยปรับเปลี่ยนให้นักเรียนในชั้นมัธยมศึกษา ตอนต้น ระดับเดียวกันมาเรียนรวมกันในรายวิชาศิลปะ วิชาพลศึกษาและวิชาพระพุทธศาสนา โดยแบ่งเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 4 ห้อง ทำให้ผู้วิจัยเห็นความสำคัญในการศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารหลักสูตร สถานศึกษาตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนเทพศิรินทร์ กรุงเทพมหานคร ซึ่งการวิจัยครั้งนี้ จะทำให้ได้ข้อมูลและสารสนเทศที่สำคัญอันจะนำไปสู่การพัฒนา การบริหารหลักสูตรของสถานศึกษาตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 ให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารหลักสูตรสถานศึกษาตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนเทพศิรินทร์ กรุงเทพมหานคร

ขอบเขตของการวิจัย

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารหลักสูตรสถานศึกษาตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนเทพศิรินทร์ กรุงเทพมหานคร ซึ่งมีขอบเขต การวิจัยดังนี้

1. ขอบเขตประชากร คือ โรงเรียนเทพศิรินทร์ กรุงเทพมหานคร ผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้อำนวยการ โรงเรียน รองผู้อำนวยการโรงเรียน ทั้ง 4 ฝ่าย หัวหน้างานพัฒนาหลักสูตร หัวหน้าประชาสัมพันธ์ หัวหน้างาน อาคารสถานที่ หัวหน้ากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน หัวหน้างานพัสดุ หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ และหัวหน้า จัดตารางสอน รวมทั้งสิ้นจำนวน 19 คน

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา ผู้วิจัยยึดกรอบการบริหารหลักสูตร ตามแนวคิดของ ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์ (2539) ซึ่งประกอบด้วย

1. การศึกษาวิเคราะห์และทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตร ต่าง ๆ
2. การจัดเตรียมบุคลากรในโรงเรียน
3. การจัดครูเข้าสอน

4. การจัดตารางสอน
5. การจัดแผนการเรียน
6. การจัดบริการวัสดุหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน
7. การจัดสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ แก่ผู้ใช้หลักสูตร
8. การนิเทศติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตร
9. การประชาสัมพันธ์หลักสูตร

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ โรงเรียนเทพศิรินทร์ กรุงเทพมหานคร ผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้อำนวยการโรงเรียน รองผู้อำนวยการโรงเรียน ทั้ง 4 ฝ่าย หัวหน้างานพัฒนาหลักสูตร หัวหน้าประชาสัมพันธ์ หัวหน้างานอาคารสถานที่ หัวหน้ากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน หัวหน้างานพัสดุ หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ และหัวหน้าจัดตารางสอน รวมทั้งสิ้นจำนวน 19 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง ซึ่งแบ่งเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สถานภาพและประสบการณ์ของผู้ให้สัมภาษณ์ จำนวน 4 ข้อ

ตอนที่ 2 สภาพและปัญหาการบริหารหลักสูตรสถานศึกษาตามนโยบาย “ลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้” จำนวน 18 ข้อ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง โดยการคำนวณค่าทางสถิติผ่านทางเครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ และการวิเคราะห์เนื้อหาแล้วนำมาเสนอเป็นความเรียงตามการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพและประสบการณ์ของผู้ให้สัมภาษณ์ โดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบการบรรยาย

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการบริหารหลักสูตรสถานศึกษาตามนโยบาย “ลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้” โดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบการบรรยาย และการวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) แล้วนำเสนอผลการวิเคราะห์เป็นความเรียง

ผลการวิจัย

นำเสนอผลการวิจัยแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพและประสบการณ์ของผู้ให้สัมภาษณ์

สถานภาพและประสบการณ์ของผู้ให้สัมภาษณ์ ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 57.89 มีอายุ 31-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 36.84 ผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่ตำแหน่งหน้าที่เป็นหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ คิดเป็นร้อยละ 42.11 ระดับการศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 78.95

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการบริหารหลักสูตรสถานศึกษาตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” เป็นดังนี้

ด้านการศึกษาวิเคราะห์และทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตร ต่าง ๆ พบว่า ผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่มีการดำเนินวิเคราะห์และทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตรต่าง ๆ คิดเป็นร้อยละ 89.47 ดำเนินการโดยการศึกษาจากเอกสารการบริหารจัดการเวลาเรียนตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ของกระทรวงศึกษาธิการ คิดเป็นร้อยละ 64.71 รองลงมา คือ การเข้ารับการประชุม อบรม จากหน่วยงานต้นสังกัด คิดเป็นร้อยละ 58.82

ด้านการจัดเตรียมบุคลากรในโรงเรียน พบว่า โรงเรียนมีการเตรียมครูผู้สอน คิดเป็นร้อยละ 100.00 โดยส่วนใหญ่ใช้กิจกรรมการจัดบริการเอกสาร คู่มือหลักสูตร คิดเป็นร้อยละ 73.68 รองลงมา คือ ประชุมทำแผนและแนวปฏิบัติเพื่อชี้แจงแก่ครู คิดเป็นร้อยละ 57.89 และเชิญวิทยากรให้ความรู้แก่ครู คิดเป็นร้อยละ 15.79 ตามลำดับ

ด้านการจัดครูเข้าสอน พบว่า โรงเรียนได้กำหนดหลักเกณฑ์ในการจัดครูเข้าสอน คิดเป็นร้อยละ 94.74 โดยส่วนใหญ่ใช้หลักเกณฑ์ในการพิจารณาความเหมาะสมตามบริบทของโรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 73.68 รองลงมา คือ การจัดตามความรู้ความสามารถของครู คิดเป็นร้อยละ 21.05

ด้านการจัดตารางสอน พบว่า โรงเรียนกำหนดแนวทางในการจัดตารางสอน คิดเป็นร้อยละ 100 โดยส่วนใหญ่มีแนวทางในการกำหนดการจัดตาราง คือ การจัดให้รายวิชาที่เน้นเนื้อหาไว้ช่วงเช้า และรายวิชาที่เน้นการปฏิบัติไว้ช่วงบ่าย โดยไม่มีการกำหนดรายวิชาหรือกิจกรรมพิเศษเพิ่มเติม คิดเป็นร้อยละ 72.73 รองลงมา คือ การจัดให้รายวิชาที่เน้นวิชาการไว้ตอนเช้า และมีการกำหนดรายวิชาหรือกิจกรรมพิเศษเพิ่มเติมในช่วงบ่าย คิดเป็นร้อยละ 68.42 และการจัดตารางสอนตามความสะดวกของการใช้ห้องเรียน หรือห้องปฏิบัติการ คิดเป็นร้อยละ 42.11 ตามลำดับ

ด้านการจัดแผนการเรียน พบว่า โรงเรียนจัดทำแผนการเรียน คิดเป็นร้อยละ 73.68 และ ไม่มีการจัดทำแผนการเรียน คิดเป็นร้อยละ 31.58 โดยส่วนใหญ่มีวิธีการดำเนินการจัดให้คณะกรรมการผู้รับผิดชอบดำเนินงานสนับสนุนและส่งเสริมในการจัดทำแผนการเรียนประชุมร่วมกับครู เพื่อจัดทำแผนการเรียนตามกิจกรรมของนโยบายลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ คิดเป็นร้อยละ 52.63 และการมอบหมายให้ครูจัดทำปฏิทินกิจกรรมตามนโยบายลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ ก่อนนำไปจัดการเรียนการสอน คิดเป็นร้อยละ 52.63 โดยแผนการเรียนที่จัดทำขึ้นส่วนใหญ่จัดทำเป็นรายสัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 72.73 และจัดทำเป็นรายภาค คิดเป็นร้อยละ 72.73 ตามลำดับ

ด้านการจัดบริการวัสดุหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน พบว่า โรงเรียนมีการดำเนินการสนับสนุน ส่งเสริมและบริการเกี่ยวกับวัสดุและสื่อการเรียนการสอน คิดเป็นร้อยละ 89.47 และ

ไม่ดำเนินการ คิดเป็นร้อยละ 10.53 โดยส่วนใหญ่ดำเนินการโดยสำรวจความต้องการการใช้สื่อ วัสดุอุปกรณ์ จากครูผู้สอน คิดเป็นร้อยละ 64.71 และจัดหาสื่อการเรียนการสอนและวัสดุประกอบหลักสูตรให้เพียงพอ คิดเป็นร้อยละ 64.71

ด้านการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ แก่ผู้ใช้หลักสูตร พบว่า โรงเรียนดำเนินการเตรียมสิ่งอำนวยความสะดวก คิดเป็นร้อยละ 89.47 และไม่ดำเนินการ คิดเป็นร้อยละ 10.53 โดยส่วนใหญ่ดำเนินการอำนวยความสะดวกในการใช้อาคาร สถานที่และห้องฝึกปฏิบัติ คิดเป็นร้อยละ 70.59 รองลงมา คือ มีการสำรวจสภาพอาคารเรียน ห้องเรียนก่อนทำการสอน คิดเป็นร้อยละ 47.06 และจัดบริการห้องสมุดให้นักเรียนได้ศึกษาค้นคว้าโดยเฉพาะ คิดเป็นร้อยละ 47.06 ตามลำดับ

ด้านการนิเทศติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตร พบว่า โรงเรียนดำเนินการนิเทศติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตรสถานศึกษา คิดเป็นร้อยละ 84.21 และไม่ดำเนินการ คิดเป็นร้อยละ 15.79 โดยส่วนใหญ่ดำเนินการนิเทศติดตามและประเมินผลโดยการจัดประชุมเพื่อหาแนวทางการดำเนินการนิเทศติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตรสถานศึกษา คิดเป็นร้อยละ 62.50 และการจัดทำแผนปฏิบัติการเกี่ยวกับการนิเทศติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตรสถานศึกษา คิดเป็นร้อยละ 62.50 รองลงมา คือ แต่งตั้งคณะกรรมการทำหน้าที่นิเทศติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตรสถานศึกษา คิดเป็นร้อยละ 50.00 ตามลำดับ กิจกรรมส่วนใหญ่ที่ใช้ในการนิเทศติดตามและประเมินผล คือ การประชุมเชิงปฏิบัติการ คิดเป็นร้อยละ 68.42 รองลงมา คือ การเยี่ยมชั้นเรียน คิดเป็นร้อยละ 57.89 การให้คำปรึกษา คิดเป็นร้อยละ 36.84 และการสังเกตการสอน คิดเป็นร้อยละ 36.84 ตามลำดับ เครื่องมือการนิเทศติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตรสถานศึกษา ส่วนใหญ่ใช้เครื่องมือการนิเทศจากหน่วยงานต้นสังกัด คิดเป็นร้อยละ 68.42 รองลงมา คือ ผู้บริหารร่วมกับครูในโรงเรียนจัดทำขึ้น คิดเป็นร้อยละ 26.32

ด้านการประชาสัมพันธ์หลักสูตร พบว่า โรงเรียนดำเนินการประชาสัมพันธ์หลักสูตรสถานศึกษา คิดเป็นร้อยละ 100.00 โดยส่วนใหญ่ประชาสัมพันธ์ที่โรงเรียนดำเนินการโดยประชุมชี้แจงให้คณะครูทราบ คิดเป็นร้อยละ 89.47 รองลงมา คือ ประชุมชี้แจงให้ผู้ปกครองทราบ คิดเป็นร้อยละ 57.89

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการบริหารหลักสูตรสถานศึกษาตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” เป็นดังนี้

การศึกษาวิเคราะห์และทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตรต่าง ๆ พบปัญหา คิดเป็นร้อยละ 94.74 ซึ่งปัญหาที่พบส่วนใหญ่ คือ ข้อมูลที่ได้รับจากการศึกษาไม่สามารถนำมาให้คำแนะนำแก่ครูผู้สอนและวางแผน คิดเป็นร้อยละ 61.11 รองลงมา รายละเอียดในเอกสารนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ไม่ชัดเจน คิดเป็นร้อยละ 33.33 คือ ตามลำดับ

ด้านการจัดเตรียมบุคลากรในโรงเรียน พบว่า พบปัญหา คิดเป็นร้อยละ 100.00 ปัญหาที่พบส่วนใหญ่ คือ ช่วงเวลาในการเตรียมการเพื่อเตรียมความพร้อมให้แก่ครูไม่เพียงพอ คิดเป็นร้อยละ 73.68 รองลงมา คือ ขาดความร่วมมือจากบุคลากรที่เกี่ยวข้อง คิดเป็นร้อยละ 42.11

ด้านการจัดครูเข้าสอน พบปัญหา คิดเป็นร้อยละ 84.21 ซึ่งปัญหาที่พบส่วนใหญ่ คือ ครูมีภาระงานที่รับผิดชอบนอกจากงานสอนมาก คิดเป็นร้อยละ 52.63 รองลงมา คือ ครูผู้สอนมีจำนวนไม่เพียงพอ คิดเป็นร้อยละ 47.37

ด้านการจัดตารางสอน พบปัญหา คิดเป็นร้อยละ 73.68 ซึ่งปัญหาที่พบส่วนใหญ่ คือ ครูผู้สอนแต่ละคนมีเงื่อนไขส่วนตัวมากเกินไปทำให้การจัดตารางสอนยุ่งยากคิดเป็นร้อยละ 64.29 รองลงมา คือ ไม่สามารถจัดได้สมบูรณ์เพราะขาดบุคลากร คิดเป็นร้อยละ 57.14 และการเพิ่มกิจกรรมพิเศษเพื่อตอบสนองนโยบายลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ ทำให้จัดตารางสอนได้ยาก คิดเป็นร้อยละ 57.14 ตามลำดับ

ด้านการจัดแผนการเรียน พบปัญหา คิดเป็นร้อยละ 63.16 ซึ่งปัญหาที่พบส่วนใหญ่ คือ ไม่สามารถจัดกิจกรรมในแผนการเรียนที่ตอบสนองตามนโยบายได้อย่างสมบูรณ์ คิดเป็นร้อยละ 75.00 รองลงมา คือ ขาดคณะกรรมการผู้รับผิดชอบดำเนินงานสนับสนุนและส่งเสริมในการจัดทำแผนการเรียนตามกิจกรรมของนโยบายลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ โดยเฉพาะ คิดเป็นร้อยละ 25.00

ด้านการจัดบริการวัสดุหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน ไม่พบปัญหา คิดเป็นร้อยละ 52.63 ส่วนปัญหาที่พบ คือ การจัดระบบบริการวัสดุ อุปกรณ์และสื่อการสอนส่วนใหญ่ไม่มีประสิทธิภาพ คิดเป็นร้อยละ 88.89 และวัสดุ อุปกรณ์และสื่อการสอนมีไม่เพียงพอต่อครู สำหรับการสอนตามหลักสูตรสถานศึกษานโยบายลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ คิดเป็นร้อยละ 44.44

ด้านการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ แก่ผู้ใช้หลักสูตร พบปัญหา คิดเป็นร้อยละ 84.21 ซึ่งปัญหาที่พบส่วนใหญ่ คือ ห้องเรียน และห้องพิเศษ เช่น ห้องกิจกรรมเสริมทักษะมีไม่เพียงพอกับความต้องการของครูผู้สอน คิดเป็นร้อยละ 81.25 รองลงมา คือ ไม่ได้วางแผนการอำนวยความสะดวกในการใช้อาคาร สถานที่และห้องฝึกปฏิบัติ คิดเป็นร้อยละ 37.50

ด้านการนิเทศติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตร ส่วนใหญ่ไม่พบปัญหา คิดเป็นร้อยละ 63.16 ปัญหาที่พบ ได้แก่ การนิเทศติดตามผลและประเมินผลการใช้หลักสูตรไม่มีความต่อเนื่อง คิดเป็นร้อยละ 71.43 โรงเรียนขาดคู่มือระเบียบการนิเทศติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตร คิดเป็นร้อยละ 57.14 และเครื่องมือการนิเทศที่ใช้ไม่มีมาตรฐาน คิดเป็นร้อยละ 57.14 ตามลำดับ

ด้านการประชาสัมพันธ์หลักสูตร ไม่พบปัญหา คิดเป็นร้อยละ 57.89 ในส่วนปัญหาที่พบ คือ การประชาสัมพันธ์ไม่ทั่วถึง คิดเป็นร้อยละ 100.00 รองลงมา คือ โรงเรียนขาดการวางแผนการประชาสัมพันธ์ คิดเป็นร้อยละ 50.00

อภิปรายผล

จากการศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารหลักสูตรสถานศึกษาตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนเทพศิรินทร์ กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยมีประเด็นสำคัญที่ควรนำมาอภิปรายผล ดังนี้

สภาพการบริหารหลักสูตรสถานศึกษาตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” พบว่าส่วนใหญ่โรงเรียนดำเนินการครบทั้ง 9 ด้านของการบริหารหลักสูตร และด้านที่มีผู้ให้ข้อมูลมากที่สุด คือ ด้านการจัดเตรียมบุคลากรในโรงเรียน ด้านการจัดตารางสอน และด้านการประชาสัมพันธ์หลักสูตร

ด้านการจัดเตรียมบุคลากร พบว่า ผู้อำนวยการโรงเรียนให้ความสำคัญกับการเตรียมบุคลากร โดยการประชุมร่วมกันของบุคลากรฝ่ายต่าง ๆ ได้แก่ รองผู้อำนวยการโรงเรียน ครู หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ และหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้ยังส่งเสริมให้บุคลากรไปอบรมกับหน่วยงานต้นสังกัดเพื่อรับแนวปฏิบัติเกี่ยวกับนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ทั้งนี้จัดเป็นบทบาทหน้าที่ของผู้อำนวยการโรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ สัจด์ อุทรานันท์ (อ้างถึงใน ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์, 2556) กล่าวว่า ผู้บริหารมีหน้าที่เตรียมบุคลากรในโรงเรียนก่อนการใช้หลักสูตร โดยวิธีต่างๆ เช่น การฝึกอบรม การประชุมสัมมนา การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ เพื่อให้บุคลากรมีความรู้ และความเข้าใจหลักสูตรก่อนนำหลักสูตรไปสู่การสอน เนื่องจากการจัดเตรียมบุคลากรช่วยให้เกิดความรู้ ความเข้าใจในหลักสูตรตามนโยบายลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ ก่อนการปฏิบัติจริงจะนำไปสู่การจัดการเรียนการสอนที่มีคุณภาพ

สำหรับการดำเนินการด้านจัดตารางสอนให้สอดคล้องกับนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” พบว่าโรงเรียนจัดให้รายวิชาที่เน้นวิชาการไว้ช่วงเช้า และรายวิชาที่เน้นปฏิบัติไว้ช่วงบ่าย โดยไม่มีการกำหนดรายวิชาหรือกิจกรรมพิเศษเพิ่มเติม ทั้งนี้โรงเรียนมีการปรับหลักสูตรสถานศึกษาให้สอดคล้องกับนโยบายในด้านเวลา แต่กิจกรรมพิเศษที่จะเพิ่มให้นักเรียนนั้นยังไม่ปรากฏ ทางโรงเรียนควรเพิ่มกิจกรรมพิเศษ โดยคำนึงถึงความสนใจของผู้เรียน ในระหว่างจัดกิจกรรมครูเป็นผู้ดูแลและให้คำปรึกษาแก่นักเรียน รวมทั้งผู้บริหารสถานศึกษาควรให้การสนับสนุนในด้านต่าง ๆ เพื่อให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง มีประสบการณ์ตรง สร้างความรู้ด้วยตนเอง และเรียนรู้อย่างมีความสุข ตามกำหนดของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2558) ได้กำหนดไว้ว่า แนวทางการจัดกิจกรรมลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ให้สถานศึกษาพิจารณาเลือกแนวทางการกำหนดกิจกรรมที่สอดคล้องกับบริบทและศักยภาพของสถานศึกษา โดยมีแนวทางดังนี้ โรงเรียนจัดกิจกรรมหลากหลายให้นักเรียนเลือกตามความถนัด ความสนใจรายบุคคลหรือรายกลุ่ม และโรงเรียนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนรายบุคคลหรือรายกลุ่มเสนอกิจกรรม ครูเป็นที่ปรึกษาพิจารณาดูแลช่วยเหลือ รวมทั้งโรงเรียนสามารถปรับโครงสร้างเวลาเรียนของสถานศึกษาและจัดทำตารางเรียนให้เหมาะสมกับการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” แต่ละช่วงชั้น และสอดคล้องกับ จุฑารัตน์ ภัทรเกษวิทย์ (2558) ได้ศึกษาเกี่ยวกับแนวทางการจัดกิจกรรมทางกายหลังเลิกเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่าปัจจัยที่ส่งผลให้การจัดกิจกรรมทางกาย เช่น กิจกรรมพลศึกษา กิจกรรมนันทนาการให้ประสบความสำเร็จคือนักเรียนมีความสนใจทำกิจกรรมด้วยความสมัครใจ มีครูพลศึกษาหรือผู้จัดกิจกรรมทางกายหลังเลิกเรียนเป็นผู้ดูแลและให้คำปรึกษาในการทำกิจกรรม และการสนับสนุนของผู้บริหารโรงเรียนในด้านต่างๆ

ในการดำเนินการด้านการประชาสัมพันธ์หลักสูตร พบว่า มีการประชาสัมพันธ์โดยประชุมชี้แจงให้คณะครูทราบและประชุมชี้แจงให้ผู้ปกครองทราบ การดำเนินการประชาสัมพันธ์ควรปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอตลอดกระบวนการยกร่างหลักสูตรจนถึงการประเมินหลักสูตร เพื่อให้ครู นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชนหรือ

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้รับทราบถึงข้อมูลหลักสูตรก่อนนำหลักสูตรไปใช้ ซึ่งสอดคล้องกับ บุญเลี้ยง ทุ่มทอง (2554) ได้กล่าวถึง การประชาสัมพันธ์หลักสูตรแก่ผู้ปกครองและชุมชน ไว้ดังนี้ ผู้ที่เกี่ยวข้องนับตั้งแต่ผู้บริหาร การศึกษา ผู้อำนวยการโรงเรียน และครูผู้สอน จะได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลง เนื่องจากหลักสูตรเกี่ยวข้องกับสิ่งต่างๆ ไม่ใช่เฉพาะเรื่องการสอนเท่านั้น รวมถึงวัสดุอุปกรณ์ อาคารสถานที่ และงบประมาณ ค่าใช้จ่าย สิ่งเหล่านี้จะเกี่ยวข้องกับบุคคลข้างต้น ดังนั้นจึงจำเป็นต้องทราบการเปลี่ยนแปลงของหลักสูตร โดยที่การประชาสัมพันธ์หลักสูตรควรประชาสัมพันธ์ข้อมูลเป็นระยะตั้งแต่เริ่มต้นสร้างหลักสูตรจนถึง การประเมินผลหลักสูตร เพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องได้ทราบข้อมูลเป็นระยะ ซึ่งทางโรงเรียนอาจดำเนินการ ประชาสัมพันธ์หลักสูตรให้แก่ครูโดยการประชุมประจำเดือน สำหรับนักเรียนโรงเรียนสามารถดำเนินการ ประชาสัมพันธ์หน้าเสาธง สำหรับผู้ปกครองอาจใช้การจัดปฐมนิเทศก่อนเปิดภาคเรียน และสำหรับชุมชนหรือ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โรงเรียนสามารถดำเนินการจัดทำเอกสารไว้ที่ห้องประชาสัมพันธ์เพิ่มเติมได้

ปัญหาการบริหารหลักสูตรสถานศึกษาตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” พบว่า ส่วนใหญ่ ทางโรงเรียนพบปัญหา ด้านการจัดเตรียมบุคลากรในโรงเรียน ซึ่งช่วงเวลาในการเตรียมการ เพื่อเตรียม ความพร้อมให้แก่ครูไม่เพียงพอ ทั้งนี้อาจมีสาเหตุมาจากการประกาศใช้นโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ซึ่งรัฐบาลประกาศใช้นโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ตั้งแต่วันที่ 2 พฤศจิกายน พ.ศ. 2558 เป็นต้นมา (ศูนย์บรรณสารสนเทศทางการศึกษา, 2558) วันเวลาดังกล่าวใกล้กับเวลาเปิดภาคเรียนของโรงเรียนนำร่อง ส่งผลให้โรงเรียนมีเวลาในการจัดเตรียมครูผู้สอนไม่เพียงพอ ครูจึงไม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร สถานศึกษาตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” อย่างชัดเจนและทั่วถึง ทำให้การแปลงหลักสูตร ไปสู่การสอนไม่มีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว โรงเรียนควรมีการเตรียมความพร้อมครู ด้วยวิธีการที่หลากหลาย ซึ่งสอดคล้องกับ สัจด์ อุทรานนท์ (อ้างถึงใน ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์, 2556) กล่าวว่า การเตรียมบุคลากรเกี่ยวกับการนำหลักสูตรไปใช้สามารถทำได้หลายวิธี เช่น การอบรมสัมมนา การประชุม ชี้แจงหลักสูตรและการเผยแพร่เอกสารทางวิชาการ เพื่อให้บุคลากรหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องเข้าใจจุดมุ่งหมาย หลักการ โครงสร้าง แนวทางการจัดกิจกรรม และวิธีวัดประเมินผลของหลักสูตร

นอกจากนี้ปัญหาที่พบอีกประการหนึ่งคือ การขาดความร่วมมือจากบุคลากรที่เกี่ยวข้อง กับการจัดเตรียมบุคลากรในโรงเรียนไม่ทราบบทบาทหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการนำหลักสูตรไปใช้ สถานศึกษา ควรแต่งตั้งคณะกรรมการในการดำเนินงานการนำหลักสูตรไปใช้ เพื่อเป็นการจัดโครงสร้างหน้าที่ ให้สอดคล้องกับบุคลากรที่เกี่ยวข้องที่มีความชำนาญต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ ประภาพรณ รักเลี้ยง (2556) ที่กล่าวเกี่ยวกับหลักการในการบริหารจัดการหน่วยงานไว้ว่า ผู้บริหารมีบทบาทในการกำหนดโครงสร้างของ หน่วยงาน กำหนดตำแหน่งงานต่าง ๆ ของบุคลากรในหน่วยงาน โดยกำหนดให้บุคลากรที่มีความชำนาญ ต่างกันอยู่ในตำแหน่งที่เหมาะสม เมื่อผู้บริหารและบุคลากรรู้หน้าที่ชัดเจน ไม่สับสน ทำให้การปฏิบัติงานเกิด ความสอดคล้องกันภายในหน่วยงาน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ผู้บริหารสถานศึกษาและผู้เกี่ยวข้องกับการนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้ ควรให้ความสำคัญกับงานการบริหารหลักสูตร โดยใช้กิจกรรมการจัดบริการเอกสาร คู่มือหลักสูตรให้แก่บุคลากรในโรงเรียน ได้นำไปศึกษา รวมทั้งจัดประชุมทำแผนและแนวปฏิบัติเพื่อชี้แจงแก่ครู และเชิญวิทยากรให้ความรู้แก่ครู เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของการแปลงหลักสูตรไปสู่การสอนตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้”
2. โรงเรียนควรแต่งตั้งคณะกรรมการในการดำเนินงานการนำหลักสูตรไปใช้ เพื่อเป็นการจัดโครงสร้างหน้าที่การทำงานที่ชัดเจน ทำให้บุคลากรรู้หน้าที่และพร้อมให้ความร่วมมือในการดำเนินงาน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของการแปลงหลักสูตรไปสู่การสอนตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้”

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารหลักสูตรสถานศึกษาตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ปีการศึกษา 2559 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนเทพศิรินทร์ กรุงเทพมหานคร
2. ควรมีการศึกษาสภาพและปัญหาการนำหลักสูตรไปใช้ ด้านงานสอนของครู ของหลักสูตรสถานศึกษาตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ปีการศึกษา 2559 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนเทพศิรินทร์ กรุงเทพมหานคร

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์สหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย
- กองพัฒนานักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา. (2557). *เอกสารประกอบการปฐมนิเทศนักศึกษา ปีการศึกษา 2557: ก้าวแรกสู่บัณฑิต ARU*. สืบค้นจาก <http://2014.aru.ac.th/images/pdf2014/dsstd2557.pdf>
- ฉันท ชาติทอง. (2550). *การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น*. นครปฐม: เพชรเกษมการพิมพ์
- จุฑารัตน์ ภัทรเกษวิทย์. (2558). *แนวทางการจัดกิจกรรมทางกายหลังเลิกเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัด กรุงเทพมหานคร*. วารสารอิเล็กทรอนิกส์ทางการศึกษา OJED, 10(2),
- ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์. (2539). *การพัฒนาหลักสูตร:หลักการและแนวปฏิบัติ*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์อัสสัมชัญ
- ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2556). *การพัฒนาหลักสูตร ทฤษฎีสู่การปฏิบัติ*. กรุงเทพมหานคร: วีพริ้นท์ (1991)
- บุญเลี้ยง ทูมทอง. (2554). *การพัฒนาหลักสูตร*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพมหานคร: แอคทีฟ พริ้นท์
- ประภาพรรณ รักเลี้ยง. (2556). *หลักทฤษฎีและปฏิบัติการบริหารการศึกษา*. สืบค้นจาก http://www.plu.ac.th/pluacth/plu_doc/book_gdu003.pdf

ศูนย์บรรณสารสนเทศทางการศึกษา. (2558). *ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ รวบรวมพินิจ...พลิกโฉมการศึกษาไทย
สู่มิติใหม่?/*. สืบค้นจาก

[http://lib.edu.chula.ac.th/FILEROOM/CU_FORMCLIPPING/DRAWER006/GENERAL/DATA
0006/00006077.PDF](http://lib.edu.chula.ac.th/FILEROOM/CU_FORMCLIPPING/DRAWER006/GENERAL/DATA0006/00006077.PDF)

สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. (2553). *หลักสูตรการศึกษานอกระบบระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน
พุทธศักราช 2551 แนวทางการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา*. นนทบุรี: ไทยพับบลิค เอ็ดดูเคชั่น

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2558). *แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ “ลดเวลาเรียน
เพิ่มเวลารู้” ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 3*. สืบค้นจาก

<http://www.esdc.go.th/home/dawnhold/khumux-4-lem>